
Gutta aneb Sběratelé kostí: kolonialistický příběh českých zemí

„Jaká byla [Guttina] oblíbená barva? Které navštívené evropské město se jí líbilo nejvíce? A jak se vlastně skutečně jmenovala? Jak vyslovovala své jméno? Jak se dostala do Evropy?“ doléhají na diváky a divačky otázky, na které není odpověď. Doprovází je záznam zvukové krajiny Prahy. Působivé monodrama, intermediální performance vypráví příběh Gutty, jorubské ženy, která byla součástí etnografických show kočujících po Evropě. Zemřela na tyfovou horečku v Praze, její pohřeb vyvolal senzaci a její pozůstatky jsou dodnes vystaveny v expozici v Hrdličkově muzeu člověka.

Představení přinesl na Fakultu humanitních studií [Ludomir Franczak](#) , jeden z členů týmu, který stojí za celým vrstevnatým projektem. Studující a vyučující FHS i pozvaná návštěva ze středních škol tak mohli skrze umělecké vystoupení nahlédnout do disciplíny postkoloniálních studií a dekoloniálního myšlení, kterým se zabývá nejen studijní program [Genderová studia](#) . Následnou diskusi o Guttině příběhu, vytváření představení i etických hlediscích toho „na čích kostech stojí západní vědecké poznání“ vedla [Kateřina Kolářová](#) .

Foto: Ondřej Trojan